

fuerunt, quod Christus in monte Sina Mofi roganti promiserat, hic in monte Thabor praestitisse. Promississe, futurum, ut Moses non anteriora seu faciem Dei, sed post eum respiciat, id est non ut ipsa diuinitas oculis eius subiiciatur, sed humanitas. Itaque vidit Moses Christum postremis temporibus et quidem iam carne humana tectum, ipse carne redonatus.

§. V.

Et ad illos, Mosen scilicet ac sanctos cum Christo resurgentes, quorum conditio minus intricata minus dubia est, pariter referri posse opinor IV. eos, quos uulgo *bis mortuos* nuncupamus, ab eisque exemplum simulque argumentum pro nostra hypothese deduci. Huiusmodi sunt puer Sunamitidis ab Elisa excitatus, miles contactu ossium eiusdem prophetae ad uitam restitutus, iuuenis Nainiticus, filia jairi, Lazarus, Thabaea Petri manu resuscitata, aliique plures, quos Apostoli, aliique uiri apostolici, dono miraculorum praediti, temporibus nascentis ecclesiae, in vitam rursus vindicarunt. Horum hominum conditionem intellectu difficilem esse cum pateret, atque eruditi nescirent in his extraordinariis casibus num a lege semel moriendi exceptio esset praesumenda, nec ne, graues enatae fuerunt quaestiones cum de eo, ubi anima eorum a corpore seiuncta, interea temporis, fuerit versata, tum de eo, utrum secunda vice mortui fuerint. De utraque quaestione a Theologis tam nostris, quam τῶν ἑξῆς in utramque partem mira animorum dissensione et opinionum diuersitate fuit disceptatum. Et quidem quod ad prius, de loco animae, attinet, alii putarunt, animas fuisse quidem separatas qua vinculum et officium informandi corpus, non tamen qua locum, ita ut corpori veluti domientes inhaeserint: alii statuerunt eas ad tempus corporibus elapsas, interea in aëre, haud longe tamen ab cadauere, sed circum illud uolutatas,